तस्यामात्यास्तदीयंशब्दं युगक्षयेजायमानंवज्रनिष्पेषंमेनिरे ॥ तदा तच्छब्दश्रवणकाले॥ वर्त्मस्विति वर्त्मसुस्थितादेवावर्त्मभ्यःप्रचलिताइत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अथत न्मंत्रिणआहुस्तोषयस्वेति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शौंडीर्यात् चात्स्तुतेः ॥ ३६ ॥ रावितं शब्दितं ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ मयाभ्यनुज्ञातः पुष्पकेनगमनायेतिशेषः अ

मेनिरेवज्रनिष्पेषंतस्यामात्यायुगक्षये॥ तदावर्त्मसुचलितादेवाइंद्रपुरोगमाः॥ ३०॥समुद्राश्चापिसंक्षुब्धाश्चलिताश्चापिपर्वताः॥ यक्षाविद्याधराःसिद्धाःकिमेतदितिचाब्रुवन्॥३१॥तोषयस्वमहादेवंनीलकंठमुमापतिं॥तमृतेशरणंनान्यंपश्यामोन्नदशानन॥३२॥ स्तुतिभिःप्रणतोभूत्वातमेवशरणंव्रज॥ कृपालुःशंकरस्तुष्टःप्रसादंतेविधास्यति॥३३॥ एवमुक्तस्तदामात्यैस्तुष्टाववृषभध्वजं॥ साम भिर्विविधैस्तोत्रैःप्रणम्यसदशाननः॥ संवत्सरसहस्रंतुरुदतोरक्षसोगतं॥३४॥ततःप्रीतोमहादेवःशैलाग्रेविष्ठितंप्रभुः॥ मुक्त्वाचास्य भुजान्नामप्राहवाक्यंदशाननं॥ ३५॥ प्रीतोस्मितववीरस्यशौंडीर्याच्चदशानन॥ शैलाक्रांतेनयोमुक्तस्त्वयारावःसुदारुणः॥ ३६॥ यस्माल्लोकत्रयंचैतद्रावितंभयमागतं॥ तस्मात्त्वंरावणोनामनाम्नाराजन्भविष्यसि॥ ३७॥ देवतामानुषायक्षायेचान्येजगतीतले॥ एवंत्वामभिधास्यंतिरावणंलोकरावणं॥३८॥गच्छपौलस्त्यविस्रब्धंपथायेनत्वमिच्छसि॥ मयाचैवाभ्यनुज्ञातोराक्षसाधिपगम्यतां ॥ ३९॥ एवमुक्तस्तुलंकेशःशंभुनास्वयमब्रवीत्॥ प्रीतोयदिमहादेववरंमेदेहियाचतः॥४०॥ अवध्यत्वंमयाप्राप्तंदेवगंधर्वदानवैः॥ राक्षसैर्गुह्यकैर्नागैर्येचान्येबलवत्तराः॥ ४१॥ मानुषान्नगणेदेवस्वल्पास्तेममसंमताः॥ दीर्घमायुश्चमेप्राप्तंब्रह्मणःस्त्रिपुरांतक॥ वांछितंचायुषःशेषंशस्त्रंत्वंचप्रयच्छमे॥ ४२॥

सीतिच ॥ अतोगम्यतां ॥३९॥ यदिप्रीतोयदिचवरंददासि तदायाचतोमेदेहीत्यर्थः ॥ ४० ॥४१॥ नगणे नगणयामीत्यर्थः ॥ तत्रहेतुः स्वल्पाइति स्वल्पबलवीर्याइत्यर्थः ॥ वांछितंचायुषःशेषं भगवद्दत्तदीर्घायुष्याद्योभागोगतस्तस्माच्छेषमवशिष्टमायुर्वांछितं तदेतैर्दुष्क र्मभिर्यथाऽविनष्टंभवतितथा प्रयच्छ तस्मिंश्चायुषि सर्वजयाय शस्त्रंचदिव्यंप्रयच्छ ॥ ४२ ॥